

OPĆINSKI SUD U OSIJEKU

Europska avenija 7
31 000 OSIJEK

Na broj: K-261/2017

Protiv presude tog suda broja gornjega od 5. svibnja 2026. u kaznenom predmetu protiv I opt. Vedrana Kulovca i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 233. st. 1. i 2. KZ/11, povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku broj: K-DO-42/2016 od 1. kolovoza 2016. IV opt. Mario Markić putem branitelja Mate Matića, odvjetnika iz Zagreba, podnosi

Ž A L B U

zbog:

- bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP-a,
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz čl. 470. st. 1. i 2. ZKP-a

Razlozi

Pobijanom presudom IV opt. Mario Markić proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela prikrivanja opisanog po čl. 244. st. 2. u svezi čl. 244. st. 1., a kažnjivo po čl. 244. st. 2. KZ/11 te je na temelju iste odredbe IV optuženik osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci pa je uz daljnju primjenu čl. 56. st. 1., 2. i 3. KZ/11 IV optuženom izrečena uvjetna osuda tako da se izrečena kazna zatvora u trajanju od 9 (devet) mjeseci neće izvršiti ako četvrtooptuženik u vremenu provjeravanja od 3 (tri) godine ne počini novo kazneno djelo.

Istom presudom na temelju čl. 560. st. 1. i 2. ZKP-a utvrđuje se da novčani iznos od 57.034,99 eura predstavlja protupravnu imovinsku korist koju je IV opt. Mario Markić pribavio počinjenjem

kaznenog djela prikrivanja, opisano u čl. 244. st. 2. u svezi čl. 244. st. 1., a kažnjivo po čl. 244. st. 2. KZ-a. Na temelju čl. 560. st. 1. i 2. ZKP-a i čl. 77. KZ/11 od IV. optuženika se oduzima protupravna imovinska korist ostvarena kaznenim djelom prikrivanja opisano u čl. 244. st. 2. u svezi čl. 244. st. 1., a kažnjivo po čl. 244. st. 2. KZ-a u iznosu do 57.034,99 eura, za koji iznos se utvrđuje da je imovina Republike Hrvatske i nalaže se IV optuženiku da navedeni novčani iznos isplati uplati u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske u roku od 6 (šest) mjeseci od dana pravomoćnosti presude.

Na temelju čl. 148. st. 1. i 3. ZKP-a u svezi sa čl. 145. pobijanom presudom na temelju čl. 148. ZKP-a u svezi s čl. 145. st. 2. toč. 1., 6. i 8. ZKP-a I opt. Vedaran Kulovac i IV optuženi Mario Markić obvezuju se na naknadu troškova kaznenog postupka, kao i na naknadu nužnih izdataka oštećenika i nagrade za zastupanje oštećenika putem izabranog opunomoćenika.

Žalba na pobijanju presudu podnosi se iz razloga jer obrana IV opt. Maria Markića smatra da je sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz 468. st. 1. toč. 11. ZKP-a jer sud u obrazloženju iste nije naveo razloge o odlučnim činjenicama u odnosu na isprave predane od strane obrane u spis predmeta, za koje isprave se u obrazloženju pobijane presude uopće ne navodi iz kojeg ih razloga, unatoč tome što su pročitani, a potom i predloženi stalnoj sudskoj vještakinji knjigovodstveno-financijske struke, Dajani Vuković na raspravi od dana 2. svibnja 2023., sud uopće nije cijenio, a koji materijalni dokazi su odlučni za zaključak o krivnji IV optuženika, odnosno za zaključak je li se u ponašanju istoga radi o protupravnom postupanju, kako mu se to optužnicom stavlja na teret.

Navedena bitna povreda odredaba kaznenog postupka po stavu obrane IV optuženika u konačnici rezultirala je pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem, odnosno pogrešnim zaključkom suda da je provedenim dokaznim postupkom utvrđeno da je IV opt. Mario Markić morao biti svjestan da je do cementa kojega je kupovao od I opt. Vedrana Kulovca, I optuženik došao neovlaštenim prisvajanjem, a što po stavu suda ne samo da proizlazi iz same snižene kupoprodajne cijene cementa, od 9.000,00 kuna po cisterni nego i iz činjenice da za pretovare, koje su obavljali njegovi vozači, nije postojala nikakva popratna dokumentacija. Stoga sud izvodi zaključak pa je IV optuženik morao biti svjestan da inkriminirani cement potječe od kaznenog djela. S obzirom je sud uvrđio da je IV optuženik u 51 navrat putem svojih vozača kupio cement, kojeg je I optuženik pribavio kaznenim djelom, to također nalazi utvrđenim da obzirom na period od devet mjeseci u kojem se isto odvijalo, se radi o kvalificiranom obliku kaznenog djela prikrivanja iz čl. 244. st. 2. KZ/11, odnosno o kontinuiranoj djelatnosti prikrivanja kojom si je pribavio nepripadnu imovinsku korist od 429.730,20 kuna /57.034,99 eura.

U odnosu na bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 468. st. 1. toč. 11. ZKP-a:

Obrana IV opt. Maria Markića smatra da je sud prilikom donošenja pobijane presude počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka jer u odnosu na dva, po obrani u spis predmeta predana računa koja se nalaze na str. 672. i 673. spisa, ispostavljena od strane trgovačkog društva Triarius d.o.o. po kojima je vidljivo da je IV opt. Mario Markić, odnosno trgovačko društvo Super Mario d.o.o. tijekom inkriminiranog razdoblja kupovalo cement i od druge prave osobe kao dobavljača, istog tipa kao što je i cement inkriminiran optužnicom, i to po cijeni od 365,00 kuna za tonu cementa bez obračunatog PDV-a, što ukazuje da je navedena cijena bila tržišna cijena, a ista kao takva odgovara cijeni koju je IV optuženik plaćao putem svojih vozača I opt. Vedranu Kulovcu, sud uopće nije cijenio kao materijalne dokaze.

Naime, sud u obrazloženju pobijane presude za navedene isprave, iako ih je izveo čitanjem kao materijalne dokaze te su isti potom bili predloženi tijekom postupka stalnoj sudskoj vještakinji

knjigovodstveno-financijske struke, Dajani Vuković na raspravi od dana 2. svibnja 2023., nije naveo razloge o odlučnim činjenicama zbog čega iste ne smatra odlučnim za zaključak o krivnji IV optuženika, odnosno o njegovoj svijesti da kada je od I optuženika kupovan cement je morao znati da je stvarna cijena cementa znatno veća, pa da je stoga morao biti svjestan da I optuženik, od kojega se kupuje cement, do cementa koji je predmetom sporne kupoprodaje dolazi kaznenim djelom, odnosno neovlaštenim prisvajanjem.

U odnosu na predmetne isprave imenovana vještakinja se očitovala da se u računovodstvenom smislu radi o valjanim računima, odnosno vjerodostojnim ispravama jer isti sadrže sve zakonom propisane elemente od naziva, OIB-a, datuma, valute, količine, jedinične cijene i PDV-a, a isti su i ovjereni žigom i potpisom odgovorne osobe i stoga su valjani dokaz poslovnog odnosa koji se odvio, dakle kupoprodaje cementa, kojeg je kupac trgovačko društvo Super Mario d.o.o., kojeg je direktor IV opt. Mario Markić.

Iz obrazloženja pobijane presude razvidno je da sud navedene račune, iako su po stavu obrane IV optuženika odlučni za zaključak odsustvu kaznene odgovornosti IV optuženika u konkretnom slučaju, ni na koji način nije cijenio, niti dao razloge zašto ih, obzirom na cijenu navedenu na istima, dakle iako su vjerodostojni, ne uzima u obzir u prilog dokaza obrane IV optuženika kako je cement u inkriminirano vrijeme kupovao po tržišnoj cijeni, a ne po znatno nižoj od tržišne jer predmetni računi dokazuju upravo istinitost obrane IV optuženika, da je u inkriminirano vrijeme kupovao cement po istoj cijeni i od drugih dobavljača, kako to proizlazi iz predmetnih računa.

Slijedom navedenog upravo ovi materijalni dokazi stoga ukazuju da cijena od 9.000,00 kuna po cisterni nikako nije ukazivala na strani IV optuženika na svijest da se ne radi o stvarnoj, tržišnoj cijeni cementa, odnosno o svijesti da je morao znati da je ta cijena znatno veća pa da sporni cement potječe od kaznenog djela počinjenog od strane I opt. Vedrana Kulovca.

S tim u vezi obrana ističe i da je u odnosu na I opt. Vedrana Kulovca kojeg se u ovom kaznenom postupku tereti da je počinio kazneno djelo pronevjere iz čl. 233. st. 1. i 2. KZ/11 na štetu Gradnje d.o.o., dakle protupravno prisvajanje tuđe pokretne stvari povjerene mu na radu, a vrijednost koje stvari je velika, u civilnom postupku odnosno u radnom sporu donesena pravomoćna presuda po kojoj je Gradnja d.o.o. u obvezi isplatiti naknadu plaće Vedranu Kulovcu zbog nezakonitog otkaza danog mu uslijed navodno počinjenog kaznenog djela pronevjere.

Slijedom svega iznesenoga obrana IV optuženika smatra da je sud iz izvedenih dokaza, i to obrane IV optuženika koji ne sporni da je kupovao cement posredstvom svojih vozača za cijenu od 9.000,00 kuna po cisterni, koju cijenu je obzirom na tadašnju tržišnu cijenu smatrao stvarnom i tržišnom, a koja obrana je potvrđena računima o kupoprodaji cementa u inkriminiranom razdoblju od drugih dobavljača te iz iskaza saslušanih svjedoka-vozača cisterni Super Maria d.o.o. koji u nalogu IV optuženika kao direktora i njihovom izvršavanju naloga ne vide ništa protuzakonito ili sporno, izveo pogrešan zaključak o kaznenopravnoj odgovornosti IV opt. Maria Markića za kazneno djelo prikrivanja iz čl. 244. st. 2. KZ/11, odnosno za kvalificirani oblik inkriminiranog kaznenog djela kojom si je pribavio neprisvojenu imovinsku korist od 429.730,20 kuna /57.034,99eur

Obrana smatra da je u konkretnom slučaju osnovanim bilo IV optuženika osloboditi od optužbe za inkriminirano kazneno djelo pa

predlaže

da Županijski sud kao sud drugog stupnja ovu žalbu uvaži te pobijanu presudu ukine i vrati na ponovni postupak, odnosno da istu preinači na način da IV optuženika oslobodi od optužbe za kazneno djelo iz čl. 244. st. 1. i 2. KZ/, sve sukladno žalbenim navodima.

U Zagrebu, 07. rujna 2026.

Za IV opt. Maria Markića po punomoći:

**Mate
Matić**

Digitally signed
by Mate Matić
Date: 2026.09.07
16:16:51 +02'00'